

és cert que tenim plantejats problemes greus i que ens afeixuguen grans preocupacions. Però no seria just ni raonable que deixéssim de considerar les circumstàncies que ens són favorables, algunes d'elles fins i tot a freqüència del miracle. En aquest aspecte, es pot constatar a tot el nostre país una revitalització de les comarques. Són elles -penso- les qui ens assenyalen el camí, perquè són l'ànima del nostre poble.

Cerdanyola del Vallès juga un paper important en el recobriment d'una identitat que, en alguns moments, semblava en trànsit de desaparèixer. Les tasques que porta a terme l'Ajuntament d'aquesta vila, recolzades per grups entusiastes, han fet que l'extraordinari creixement demogràfic s'hagi pogut afrontar amb un encert i una eficàcia que ens poden servir d'exemple.

Són ben conegudes les diatribes que sovint han estat formulades contra els certàmens literaris. Jo crec -i així ho he expressat en diverses ocasions- que han significat una contribució molt considerable a la feina de retrobar-nos a nosaltres mateixos. Estic convençut que, dins aquesta línia, els Jocs Florals han ajudat a despertar o a consolidar vocacions. Han estat un factor que cal tenir en compte a l'hora d'emetre judicis sobre una realitat palpable: avui comptem amb un moviment integrat per escriptors joves, nois i noies de tota la nostra àrea lingüística, que donen sortida a la seva vocació amb un molt estimable nivell de qualitat. Les obres premiades en els primers Jocs Florals de Cerdanyola del Vallès em donarien la raó si posàvem les meves opinions a debat.

Voldria acabar reproduint i compartint-la totalment, una frase del senyor alcalde de Cerdanyola, Celestino Sánchez, sobre els Jocs Florals: "Participant-hi contribuïrem, plegats, a deixar

l'herència d'una llengua més viva, més rica, més capaç i més de tots. Aquest és el nostre repte."

Per la seva justesa, aquestes paraules resumeixen tot el que jo em proposava de dir.

Pere Calders